

РЕШЕНИЕ

№ 1224

гр. София, 25.02.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 18.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **13223** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Делото е образувано по повод подадена жалба от И. М. П. срещу Решение №Р-ЗДОИ-57/14.11.2018г. на Главния архитект на Столична община, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление на лицето №САГ18-ОИ94-81/01.11.2018г. на жалбоподателя.

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт, като се твърди, че са налице всички основания за получаване на търсената информация. Намира, че исканата информация представлява обществена информация по смисъла на чл.2 от ЗДОИ, тъй като е свързана с обществения живот в страната – поставяне на арт инсталация на обществено място и предоставянето на информацията ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект – Главен архитект на СО – дейност по контрол на устройството на територията.

Направено е разграничение с приложението на чл. 8, т.1 от ЗДОИ , като счита, че в процесния случай не е налице тази хипотеза, тъй като заявителят не се явява в качеството на гражданин, който търси административно обслужване във връзка със свои лични права, които то да засяга, а в качеството на гражданин без пряк и непосредствен правен интерес от реализираната административна дейност. Сочи, че ЗУТ не съдържа специален ред за търсене, получаване и разпространяване на информация от типа на търсената, като са налице предписания само относно начина на съобщаване на актовете по ЗУТ до техните адресати, съответно заинтересовани страни.

Намира за неотносим института на „надделяващ обществен интерес“ по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като същият цели преодоляване на приложимо ограничение за предоставяне на информацията, каквото в случая липсва.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът се представлява от юрк П., която оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, въз основа на данните по делото, становищата на страните и съобразно закона, намира за установено следното:

Предмет на делото е Решение №Р-ЗДОИ-57/14.11.2018г. на Главния архитект на Столична община, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление на лицето №САГ18-ОИ94-81/01.11.2018г. на жалбоподателя.

Същото е издадено по заявление на лицето, приложено на лист 14 по делото, с което е поискано, както следва: По реда на ЗДОИ да бъдат предоставени данни относно събраните и комплектовани документи към разрешението за монтаж на Бронзова къща: протоколи от измервания за земно, протоколи от изпитвания на материали на „къщата“, указания за конструктивните сглобки и всичко останало по проекта – което е налично.

Мотивите на постановения отказ са както следва: На основание чл.2, ал.1 от ЗДОИ „Обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот на Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти“. Според съдебната практика, понятието „обществена информация“ следвало да бъде възприемано като сведени, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тя не може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Информация, свързана с конкретни казуси и решения на органите на СО, районните администрации на територията на общината във връзка с дейността им не представлява обществена информация по смисъла на чл.2 от ЗДОИ.

В случая не се установявал и надделяващ обществен интерес по смисъла на §1 т.6 от ДР на ЗДОИ.

Съдът намира постановеният отказ за незаконосъобразен, поради противоречие с приложимия материален закон. Същият е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма – съдържа мотиви и диспозитив и без данни за нарушение на процедурата. Несъответни на закона обаче са изводите на органа при преценка на търсената информация в конкретното заявление съгласно дефинираното от ЗДОИ.

Съгласно ЗДОИ, са налице два вида информация – официална и служебна. Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, а служебната информация е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Достъпът и двата вида информация е свободен, при спазване на съответните ограничения.

За да постанови оспореният отказ, органът е приел, че търсената информация не

представлява обществена такава, поради това, че се касае за конкретна преписка.

На първо място, следва да бъде отбелязано, че при изследване на вида на търсената информация, не е от съществено значение под каква форма е поискана тя, а до какво се отнася с оглед целта, за която е поискана.

За процесния случай не се спори, че е търсена информация относно преместваемо съоръжение – „Монументално – декоративен елемент „Бронзова къща“ в ПИ в центъра на [населено място], район С., поставена по инициатива на Столична община на мястото на бившия мавзолей на Г. Д. върху имот – публична общинска собственост, както и всички съпътстващи дейности по поставяне на съоръжението.

В тази връзка именно, органът е приел, че не се касае за обществена информация, доколкото искането се свежда до конкретна преписка.

Както бе посочено, съдържанието на дадена информация в конкретна преписка не я изключва задължително от предметния обхват на ЗДОИ. Обратното би изключило от обхвата на ЗДОИ по-голяма част от дейността на администрацията, доколкото същата се обективира в конкретни преписки.

За установяване на това, следва да бъде съобразена целта на искането. Доколкото в процесния случай, исканата информация касае безспорно публичен проект на Столична община, провеждан съвместно с Австрийското посолство в С. и е свързан пряко с монтиране на монументално – декоративен елемент на централно място – публична общинска собственост, за който е отделен немалък публичен финансов ресурс, съдът приема, че безспорно е налице обществена информация, която е следвало да бъде предоставена на лицето.

Споделя се изложеното в жалбата, че хипотезата на чл. 8, т.1 от ЗДОИ не е налице, тъй като не се касае за административно обслужване на граждани, каквото би било, ако лицето сезира органа с конкретна преписка, която обаче да засяга негови лични права и интереси като адресат на акт по същата.

В процесния случай това не е налице, а искането е обусловено именно от публичността на съоръжението, чиято преписка е изискана, без непосредствено засягане на лични права на молителя, освен правото му да бъде информиран.

Не се спори, че в ЗУТ липсва специална уредба по въпросите за информацията, като същият предписва уведомяване на адресати и заинтересовани лица, за които издаваните актове предоставят права или засягат интереси, какъвто не е настоящият случай.

Споделя се и изложеното, че институтът „надделяващ обществен интерес“ следва да бъде обсъден за преодоляване на ограниченията за предоставяне на дадена обществена информация, приета от органа за такава, което е неприложимо в случая поне по две съображения: Първо, органът изобщо е приел, че липсва обществена информация, поради което няма как да обсъжда „надделяващ обществен интерес“ за предоставянето ѝ, и второ – в тази връзка не е посочил ограничения за предоставянето ѝ, които да не могат да бъдат преодоляни, поради наличие на надделяващ интерес.

По изложените съображения, съдът приема жалбата за основателна, при който изход на спора следва да осъди ответника да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски, доказани до размера на заплатената държавна такса от 10 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 , предл. второ и чл. 173 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №Р-ЗДОИ-57/14.11.2018г. на Главния архитект на Столична община, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление на лицето №САГ18-ОИ94-81/01.11.2018г. на жалбоподателя.

ИЗПРАЩА делото като преписка на органа за произнасяне по заявлението на И. М. П. за предоставяне на търсената информация при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Осъжда Столична община да заплати на И. М. П. сумата от 10 / десет/ лева, представляваща внесена държавна такса по делото.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: